

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 33^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 255

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΜΑΪΟΣ 2021
ΚΑΛΟΜΗΝΑΣ 2021

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ - ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Πασχαλινά έθιμα στον Πόντο

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Η Ανάσταση δε γινόταν τα μεσάνυχτα, όπως σήμερα, αλλά στις 3 τα ξημερώματα (συνήθεια που απαντάται και στους Βυζαντινούς). Όπου δεν επιτρεπόταν να χτυπούν καμπάνες (γιατί υπήρχε και αυτή η απαγόρευση), ο «ζαγκότζ'», κάτι σαν νυχτοφύλακας ή ο καντηλανάφτης ή ο «πασβάντης», χτυπούσαν πόρτα-πόρτα σ' όλα τα σπίτια του χωριού για να τους ειδοποιήσουν ότι πλησιάζει η ώρα της Ανάστασης.

Η Αναστάσιμη Λειτουργία γινόταν συνήθως στο προαύλιο της εκκλησίας ή στο προαύλιο κάποιου παρεκκλησιού, έξω από το χωριό. Με το «Χριστός Ανέστη!» «Αληθώς Ανέστη!», αναστατώνονταν το Σύμπαν!

Συνέχεια στην 6η σελίδα

19η Μαΐου, “ΔΕΝ ΕΕΧΝΩ”

Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων

Ημέρα μνήμης και βαθιάς οδύνης η 19η Μαΐου, για τους χιλιάδες Έλληνες του Πόντου, αλλά και ημέρα ηθικής δικαίωσης και τιμής, για τον απανταχού Ποντιακό Ελληνισμό, που ξεριζώθηκε βίαια, ταξίδεψε με μοναδικό εφόδιο την πίστη και την αγάπη για τις βαθιά ελληνικές ρίζες του και κατάφερε να κρατήσει ζωντανή την ιστορία και τον ιδιαίτερο πολιτισμό του.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Η ιστορική διαδρομή των Ελλήνων του Πόντου που αρχίζει με το μύθο της Αργοναυτικής εκστρατείας πριν 3000 χρόνια τελειώνει με τον ξεριζωμό των προγόνων μας πριν από 100 περίπου χρόνια, μετά από άνιση μάχη με την τουρκική θηριωδία, αφήνοντας αξέχαστες αναμνήσεις από τον αλτρώτο και αλησμόνητο Πόντο.

Αυτός είναι ο λόγος που η 19η Μαΐου στην Τουρκία είναι εθνική γιορτή, ιδιαίτερα της παιδείας τους, αλλά στην Ελλάδα είναι ημέρα πένθους και μνήμης. Είναι χρέος και

ηθική υποχρέωσή μας, προς τους χιλιάδες άταφους νεκρούς μας που μαρτύρησαν για την πατρίδα και την Ορθοδοξία.

Αυτές τις ημέρες πρέπει να πρωτανεύσει η συλλογική προσπάθεια όλων μας φέρνοντας στο νου μας τα δίσεκτα χρόνια του ξεριζωμού και με πράξεις να δώσουμε το μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση "Η Ρωμανία κι' αν πέρασεν, ανθεί και φέρει κι' άλλο".

Είναι σταυρός μαζί και ευθύνη να υπηρετήσουμε και να αναδείξουμε τη γενοκτονία των παππούδων μας αλλά και όλων των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολίας από τους Τούρκους, με τη διεθνή αναγνώριση της από όλους.

Σας καλούμε για άλλη μια φορά ας είμαστε όλοι μαζί ενωμένοι, γιατί δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι υψηλές ιδέες και αξίες που μας ενώνουν είναι ποτισμένες με αγώνες και αίμα.

Με εκτίμηση
Νίκος Τσιμποουλίδης
Πρόεδρος ΕΛΒέροιας

Με “φερετζέ” ο αγώνας των τούρκων

Ο "φερετζές" του απελευθερωτικού αγώνα των Τούρκων εναντίον των Δυτικών μεταφράστηκε σε πολιτική εθνοκάθαρσης των Νεότουρκων, μια πολιτική γενοκτονίας εναντίον των Ελλήνων, των Αρμενίων και των Ασσυρίων, που κατοικούσαν στην περιοχή του Πόντου.

Ήταν Γενοκτονία και αξίζει να παραθέσουμε το σκεπτικό της σχετικής απόφασης της Διεθνούς Ένωσης Μελετητών Γενοκτονιών, που εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 2007 και αφορά...

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotanthemia.com
amosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δημιουργία DVD με παραδοσιακούς σκοπούς του Πόντου

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΜΑΪΟΥ

Συμμετοχή σε εκδηλώσεις λόγω μνήμης της γενοκτονίας
Θα εκδοθεί σχετικό δελτίο τύπου

19η Μαΐου, “ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ”

Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Χρέος και ιερή υποχρέωση των απανταχού Ποντίων, να κρατήσουμε τη θυσία και τους αγώνες των προγόνων τους ως πολύτιμη κληρονομιά και φάρο φωτεινό που θα μας κάνει πάντα να ξεχωρίζουμε. Και πάντα υπερήφανους για την καταγωγή μας.

Οι εκδηλώσεις μνήμης των ημερών γύρω από τη 19η Μαΐου, η οποία έγινε σύμβολο μιας Γενοκτονίας, αναδεικνύουν όχι μόνο το χρέος απέναντι στους προγόνους, αλλά και την τιμή απέναντι στους απογόνους. Εκείνους που κρατούν ψηλά τη σημαία της μνήμης, το λάβαρο που από την άλλη του πλευρά φέρει σίγουρα το έμβλημα του μονοκέφαλου αετού, και που με τη στάση τους αποτελούν παράδειγμα για όλους τους Έλληνες.

Αναλυτικά οι εκδηλώσεις μνήμης έχουν όπως παρακάτω:

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΝΗΜΗΣ 2021

ΔΕΥΤΕΡΑ & ΤΡΙΤΗ 17 & 18-5-2021

Διανομή έντυπου υλικού σε σχολεία της Βέροιας

ΤΕΤΑΡΤΗ 19-5-2021

10.00 π.μ. - 13.00 π.μ.

- Περίπτερο ενημέρωσης στην Πλ. Δημαρχείου-Πλ. Καπετανίδη και οδό 19ης Μαΐου στο Πανόραμα Βέροιας
- Αιμοδοσία σε συνεργασία με το Γ.Ν. Βέροιας (από 17, 19 και 21 /5 2021)

«δώσε αίμα για το αίμα που χάθηκε»

07.00 π.μ. Κεντρική Εκδήλωση στην Πλ. Αγ. Σοφίας - Θεσσαλονίκη

Κατάθεση στεφάνου - Ομιλία

ΚΥΡΙΑΚΗ 23-5-2021

10.00 π.μ. Μνημόσυνο

Ομιλία από κατάλληλο ομιλητή

11.00 π.μ. Κεντρική εκδήλωση στο Μνημείο γενοκτονίας στην πλατεία Ν. Καπετανίδη

Επιμνημόσυνη δέηση - Χαιρετισμός του προέδρου - Κατάθεση στεφάνων

Δεξίωση

Με “φερετζέ” ο αγώνας των τούρκων

Συνέχεια από την 1η σελίδα

...τη Γενοκτονία των προγόνων μας στο Μικρασιατικό Πόντο:

«**ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ** ότι η άρνηση μιας γενοκτονίας αναγνωρίζεται παγκοίμως ως το έσχατο στάδιο γενοκτονίας, που εξασφαλίζει την ατιμωρησία για τους δράστες της γενοκτονίας, και ευαπόδεικτα προετοιμάζει το έδαφος για τις μελλοντικές γενοκτονίες,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Οθωμανική γενοκτονία εναντίον των μειονοτικών πληθυσμών κατά τη διάρκεια και μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, παρουσιάζεται συνήθως ως γενοκτονία εναντίον μόνο των Αρμενίων, με λίγη αναγνώριση των ποιοτικά παρόμοιων γενοκτονιών, εναντίον άλλων χριστιανικών μειονοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ ότι είναι πεποίθηση της Διεθνούς Ένωσης των Μελετητών Γενοκτονιών, καθότι η Οθωμανική εκστρατεία εναντίον των χριστιανικών μειονοτήτων της αυτοκρατορίας, μεταξύ των ετών 1914 και 1923, συνιστούσε γενοκτονία εναντίον των Αρμενίων, Ασσυρίων, Ποντίων και των Ελλήνων της Ανατολίας.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ η Ένωση να ζητήσει από την κυβέρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες εναντίον αυτών των πληθυσμών, να ζητήσει επίσημα συγγνώμη και να λάβει τα κατάλληλα και σημαντικά μέτρα προς την αποκατάσταση (μη επανάληψη).»

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Οι Άγιοι του Πόντου

Γερμανός Καραβαγγέλης ο πολέμιος - ιεράρχης

Επιμέλεια: Νίκος Τουμπουλίδης

Ο Γερμανός Καραβαγγέλης γεννήθηκε στη [Στύψη Λέσβου](#) στις [16 Ιουνίου 1866](#) και πέθανε στη [Βιέννη](#) στις [11 Φεβρουαρίου 1935](#).

Αφού πέρασε από το Φανάρι και τη μητρόπολη Καστοριάς το Γενάρη του 1908 αφού χήρευσε η Μητρόπολη [Αμάσειας του Πόντου](#), ο Πατριάρχης του ζήτησε να αναλάβει Μητροπολίτης. Αυτό έγινε στις 5 Φεβρουαρίου 1908, με έδρα της μητροπόλεως την [Σαμψούντα](#). Ο Γερμανός και εκεί ανέπτυξε έντονη εθνική δράση, δημιουργώντας σχολεία στα πιο απομακρυσμένα χωριά και ιδρύοντας γυμνάσια για να μαθαίνουν τα παιδιά ελληνικά, αλλά και ένοπλες ομάδες κατά των Τούρκων ατάκτων, που λυμαίνονταν την περιοχή. Το Γενάρη του 1913, μετά το θάνατο του Πατριάρχη Ιωακείμ διετέλεσε προσωρινά τοποτηρητής του πατριαρχικού θρόνου της Κωνσταντινούπολης.

Ο Γερμανός επέστρεψε στο τέλος του ίδιου χρόνου στον Πόντο κι αντιστάθηκε σθεναρά στις διώξεις των [Νεότουρκων](#), αφιερώνοντας όλες τις

δυνάμεις του στην υπεράσπιση των δικαιών των Ελλήνων και Αρμενίων, έχοντας ως συνεργάτες το μητροπολίτη [Χρύσανθο Τραπεζούντας](#), το συντοπίτη του από τη Λέσβο επίσκοπο [Ευθύμιο Ζήλων](#) και τον αρχιμανδρίτη [Πλάτωνα Αϊβαζίδη](#). Κατά τις σφαγές των Αρμενίων έσωσαν εκατοντάδες αθώους, κρύβοντας άλλους μέσα στο μητροπολιτικό ναό κι άλλους σε σπίτια Ελλήνων.

Για τις ενέργειες του αυτές συνελήφθη και στάλθηκε δέσμιος στην Κωνσταντινούπολη, όπου και φυλακίστηκε το [1917](#) για κάποιο χρονικό διάστημα, αλλά αποφυλακίστηκε χάρη σε ενέργειες του Πατριάρχη Γερμανού Ε'. Το στρατοδικείο του [Κεμάλ Μουσταφά](#), που εν τω μεταξύ πήρε με τα όπλα τον έλεγχο της κατάστασης, τον καταδίκασε ερήμην σε θάνατο το 1920 και τον κυνήγησε ανηλεώς. Στις 10 Μαρτίου 1921 ο Γερμανός πρότεινε στον υπουργό εξωτερικών της Ελλάδας [Γεώργιο Μπαλτατζή](#), συνεργασία με Κούρδους και Αρμένιους εναντίον του εθνικιστικού κινήματος του Κεμάλ Ατατούρκ. Η ποντοαρμενική συνεργασία αποσκοπούσε στην ίδρυση μιας αυτόνομης χριστιανικής δημοκρατίας (κράτους) στην περιοχή του Πόντου. Η κυβέρνηση όμως του [Γούναρη](#), απομονωμένη από τους συμμάχους, δεν πήρε καμιά πρωτοβουλία. Το Νοέμβρη του 1921 ήταν ο επικρατέστερος για να γίνει Πατριάρχης, αλλά προτίμησε και πάλι να δώσει τις ψήφους του στο [Μελέτιο Μεταξάκη](#). Ο τελευταίος μετά την ενθρόνισή του προσέφερε στο Γερμανό, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης την αρχιεπισκοπή Αμερικής ή Ευρώπης, αλλά ο Γερμανός προτίμησε να επιστρέψει στον Πόντο, όπου τον χρειαζόταν ο Ελληνισμός.

Τον Αύγουστο του 1922 βρισκόταν στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας για τη στέψη του

Ρουμάνου βασιλιά όταν συνέβη η [Μικρασιατική Καταστροφή](#). Έσπευσε στην Κωνσταντινούπολη, όμως τον πρόλαβαν τα τουρκικά στρατεύματα του Κεμάλ, που απαγόρευσαν την αποβίβασή του από το ατμόπλοιο αφού έλαβε επιστολή από τον Πατριάρχη ότι αν αποβιβαζόταν θα τον συνελάμβαναν και θα εκτελούνταν με βάση την απόφαση του στρατοδικείου. Για να τον προστατέψει ο Πατριάρχης τον διόρισε μητροπολίτη Ιωαννίνων, όπου μετέβη άμεσα με το ίδιο πλοίο. Έτσι απομακρύνθηκε οριστικά από τον Πόντο και τη Μητρόπολη Αμάσειας.

Πέθανε άμπωτος από εγκεφαλικό επεισόδιο στις [11 Φεβρουαρίου](#) του [1935](#) σε ηλικία 69 ετών στην πόλη Baden τη Βιέννης, σε ξενοδοχείο όπου είχε προσωρινά καταλύσει, μόνος και "ξένος μέσα σε ξένους".

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

ΠΗΓΗ: Βικιπαίδεια

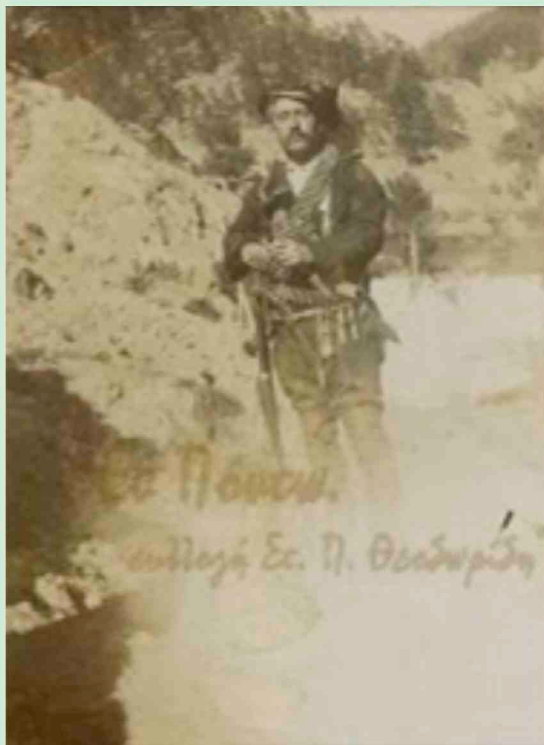
Ο ΣΤΑΥΡΑΕΤΟΣ

Αναστάσιος Παπαδόπουλος

Άμον τον κοτζά Αναστάς κι θα ελέψ όθεν κι αν πας
έτονε σταυραετός των προσφύγων ο Θεός
σ'έναν χέρ είχαν σταυρόν και σο άλλο το κανόν

Ατός έτον λεοντάρ τη Πάφρας το παλλικάρ
τον Πόντον απές την ψόν είχαν την ταραμονήν
έτον για να γουρταρέυ άμαχους να προστατεύ

Την πατρίδαν ατ' που χαν' ες' αγιατρευτον γεράν
με τα δόντες να κρατείς τα χωραφες και την γης
την σημαίαν κρατ' σο χερ και σο άλλο το μαχαίρ'
λόγια τη Κοτσα Αναστάς να θυμάσε όθεν πας

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

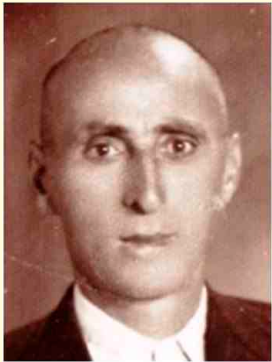
ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΚΔ και
της ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

www.elverias.gr
email: info@elverias.gr

Κάντε εγγραφή στο κανάλι μας:
http://bit.ly/ELV_YouTube

Βρείτε μας στις υπόλοιπες πλατφόρμες
κοινωνικής δικτύωσης:
Facebook: <http://bit.ly/ELB>
Instagram: http://bit.ly/ELV_Insta
Twitter: https://bit.ly/ELV_Twitter
Website: www.elverias.gr ~

Γίνε και εσύ μέλος της οικογένειάς μας
Be #ELV ~

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ευστάθιου Αθανασιάδη - Τσαντεκίδη (από το ομώνυμο έργο του Γεροστάθη)

Συνέχεια από το 244 τεύχος

ΔΑΒΙΔ 1458-1461

Ο Καλογιάννης άφηκε διάδοχον τόν Αλέξιον τόν Ε' άλλ' έπειδή αυτός ήτο πολύ μικρός, ανέλαβε τήν αρχήν ό θεϊός του Δαβίδ. Έπειδή δέ αί περιστάσεις ήσαν κρίσιμαι άπαιτούσαν ώριμον άνδρα, ό λαός δέν έφερε καμίαν αντίστασιν. Όταν ό Δαβίδ ανέλαβε τήν αρχήν τό κράτος είχε περιορισθεί πολύ (εις τήν πόλιν, τάς έπαρχίας Ματσούκας καί Χαλδίας καί αυτές ένοχλουμένες διαρκώς από διάφόρους φυλάς του έσωτερικού). Η Σινώπη έτέλει υπό μωαμεθανόν έμίρην, όμοίως καί ή Αμισός. Η Τρίπολις είχε καταληφθεί υπό μωαμεθανών κατελθόντων έκ Νικοπόλεως. Ο χριστιανός ήγεμών της Κερασούντος δέν υπήκουεν εις τήν αλληήν Τραπεζούντος. Τά μεταξύ Φαδισάνης καί Οινόης 13 φρούρια γνωστά υπό τό όνομα Λίμνια παρεχωρήθησαν μετά της θυγατρός του Αλεξίου Εϋδοκίας εις τόν Τουρκον τοπάρχην Αρταμίρ. Η Οινόη είχε χριστιανόν ήγεμόνα, αλλά ουδεμίαν βοήθειαν ήδύνατο νά δώσει εις τήν Τραπεζούντα, διότι μεταξύ αυτών παρενεβάλοντο τά Λίμνια. Η Χερσών, ή Κολχίς, ή Λαζία δέν συνηριθμούντο πλέον εις τάς έπαρχίας του κράτους, διότι άπεχωρήσθησαν καί άπετέλεσαν άνεξάρτητα κράτη. Τοιουτοτρόπως τό κράτος άπετελείτο από τήν πόλιν μέ μικράν άκτίνα της παραλίας τήν Ματσούκαν καί τήν Χαλδίαν αλλά καί αυτές ένοχλουμένες από φυλάς του έσωτερικού. Έτοιμος στρατός δέν υπήρχε καί διά νά παρασκευασθί άπαιτούντο χρόνος καί δαπάναι, ένν τό δημόσιον ταμείον ήτο κενόν. Η κατάστασις του κράτους από πάσης πλευράς ήτο άπελπιστική, ό δέ τελευταίος αυτοκράτωρ έναγωνίως παρεσκεύαζε τήν άμυναν προς άποτροπήν του μοιραίου. Ο Μωάμεθ άφού έγινε κύριος της Ελλάδος, έστράφη κατά της Τραπεζούντος καί της Μεσοποταμίας πού μόνα διετήρουν τήν άνεξαρτησίαν των. Ητοίμασε στόλον καί στρατόν καί έξεστράτευσε κατά της Σινώπης, διότι ή πόλις αύτη ήδύνατο νά τω φέρει άντιπερισπασμόν μέ τό φρούριον, τά 300 τηλεβόλα καί τούς 1200 φρουρούς. Ο ήγεμών Ισμαήλ φοβηθείς έσυνθηκολόγησε, άλλ' ό Μωάμεθ παραβάς τούς όρκους πολιορκεί τήν πόλιν, αναγκάζει τόν ήγεμόνα νά παραδόσει τό φρούριον. Ως άμοιβήν δέ παρεχώρησεν εις αυτόν τήν Φιλιππούπολιν καί σημαντικό ποσόν χρημάτων. Κατά τήν πολιορκίαν της Σινώπης έφθασαν πρέσβεις του Δαβίδ μέ τούς όποιους συνήψε συνθήκην φιλίας, ύποσχεθείς νά μή ένοχλήσει τόν Δαβίδ. Μόλις όμως κατέλαβε τήν Σινώπην, έστειλε κατά της Τραπεζούντος τόν έξ 150 πλοίων στόλον του μέ 10.000 άνδρας, ίνα παρενοχλών τόν Δαβίδ,

έμποδίσει αυτόν νά παρασκευάσει τήν άμυναν, αυτός δέ μέ τόν λοιπόν στρατόν του έπιτίθεται κατά των Παμφλαγόνων τούς όποιους ύποτάσσει άμαχητεί, καί διά της Αμασειάς καί της Σεβαστείας προχωρεί κατά του Ουζούν Χασάν της Μεσοποταμίας, του όποιου τά στρατεύματα διαρκώς ύποχωρούν, μή τολμώντα νά συνάψει μάχην προς τόν άκατασχέτως προελαύνοντα Μωάμεθ. Ο Ουζούν άποστέλλει εις τόν Μωάμεθ τήν μητέραν αυτού Σάραν, ζητών νά συνθηκολογήσει. Ο Μωάμεθ συνθηκολόγησε υπό τόν όρον νά καταγγείλει τήν συμμαχίαν αυτού προς τόν Δαβίδ, έκράτησεν όμως παρ' έαυτώ τήν Σάραν (μέχρι της άλώσεως της Τραπεζούντος). Τότε έστράφη προς Β καί εισήλθεν εις Χαλδίαν, λεηλατών δέ προχωρεί ως χείμαρρος προς τήν Τραπεζούντα φθάνει καί στρατοπεδεύει εις Χοϋογλάν. Οστόλος του τόν όποιον είχε στείλει πρότερον διά νά παρενοχλεί τόν Δαβίδ, άπεβίβασεν τούς άνδρας του καί έμπόδιζε τάς έπαρχιακάς φρουράς νά ενισχύσουν τούς πολιορκιμένους καί νά εισαγάγουν τροφάς. Επί 40 ήμέρας ό στρατός του Δαβίδ έκαμνεν αίματηράς έξόδους, καί αί φρουραί του έσωτερικού έπιτιθέμεναι έφεραν άντιπερισπασμόν εις τούς έπιτιθέμενους. Τό ήθικόν των πολιορκητών προς στιγμήν έκλονίσθη καί ό Δαβίδ παρεσκεύαζε τό τελειωτικόν κτύπημα, ότε έφθασεν ό Μωάμεθ άνατρέψας τήν έκβασιν του άγώνος. Οί πολιορκηταί ένεπλήσθησαν θάρρους από τάς μυριάδες των νέων στρατιών, ένν οι πολιορκούμενοι άπηλπίσθησαν. Τά τρόφιμα καί αυτό τό νερόν έσπάνιζον, ό λαός έγόγγυζε καί κατηράτο τούς έπιμένοντας εις τήν συνέχισιν του άγώνος, βαυκαλιζόμενος από τάς ύποσχέσεις του Μωάμεθ περί άσφαλείας ζωής, τιμής καί περιουσίας άν παρεδίδετο, καί τρέμων πρό των άπειλών γενικής σφαγής άν ό Μωάμεθ ήναγκάζετο νά καταλάβει τήν πόλιν διά μάχης. Μεγάλη μερίς του λαου έξήτει καί συνθηκολόγησιν. Η στιγμή ήτο κρίσιμος καί ουδείς ήδύνατο νά κρίνει τί έπρεπε νά γίνει, αλλά κανείς δέν δύναται νά είπη ότι τό άποφασισθέν καί έκτελεσθέν υπό του Δαβίδ ήτο όρθόν ή όχι. Η σωτηρία της πόλεως ήτο αδύνατος. Η αντίστασις μέχρι τέλους θά προσεπόριζεν όνομα καί φήμην άπέλπιδος ήρωισμού καί αυτοθυσίας, θά παρέδιδεν όμως τόν λαόν εις σφαγήν. Η συνθηκολόγησις θά παρέδιδεν εκείνο τό όποιον ήτο αδύνατον νά διατηρηθί, ήλπιζετο όμως ότι θά περιέσωζε μέρος τουλάχιστον έξ εκείνου τό όποιον ασφαλώς θά κατεστρέφετο. Προτιμήθη τό δεύτερον· ή πόλις παρεδόθη διά συνθήκης καί είνε βέβαιον ότι ή αγριότης υπήρχεν όλιγωτέρα παρά όση θά άνεπτύσσετο εάν κατελαμβάνετο έξ έφόδου. Καί όμως ό δυστυχής Δαβίδ κατεκρίθη ως δειλός καί προδότης από όλους σχεδόν τούς ιστορικούς, τούς όποιους έπηρέασεν ή άκριτος αισθηματολογία καί ή έκ του ασφαλούς έπίδειξις ήρωισμού. Τά πραγματικά αίτια εις παρομοίας περιστάσεις παραβλέπονται, διότι από τήν σύγχυσιν είνε δύσκολος ή νηφάλιος διάγνωσις καί ή δικαία άπονομή των ευθυνών είνε άσύμφορος εις τόν έγωισμόν των άτομων. Εκείνος ό όποιος έχει τό άτύχημα νά κυβερνά κατά τήν ύστάτην ώραν καί νά ύποστη τούς κλονισμούς της καταστροφής, αυτός είνε καί ό πρόχειρος υπεύθυνος, ό δειλός, ό προδότης. Τοιοϋτον θύμα υπήρξε καί ό τελευταίος αυτοκράτωρ Τραπεζούντος καί όλη ή Αύλη

αυτού.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ

Συμφώνως προς τήν συνομολογηθείσαν συνθήκην ή πόλις παρεδόθη εις τόν ναύαρχον Μαχμούτ Πασάν καί καθ' όν χρόνον ό Μωάμεθ εισήρχετο από τό άνατολικό μέρος, έξήρχετο από τό δυτικόν ό Δαβίδ μετά των αυλικών καί μεγιστάνων καί συμπάσης της οικογενείας του καί εισήρχετο εις τά πλοία συναποκομίζων καί τούς θυσσαυρούς του. Από τήν Τραπεζούντα ό Δαβίδ μέ τήν πολυπληθή ακολουθίαν του έστάλη εις Ανδριανούπολιν, οί δέ ακολουθήσαντες αυτόν διεσκορπίσθησαν εις τήν Μακεδονίαν καί Θράκην. Μετά 6 έτη ό Μωάμεθ έκάλεσεν τόν Δαβίδ εις Κωνσταντινούπολιν, όπου έσφαξεν πρώτον τούς υιούς του καί τελευταία αυτόν. Από τούς όκτώ υιούς του Δαβίδ έσώθη ό Νικηφόρος όστις κατέφυγε εις Μάνην όπου έγινε πρωτογέρον (ήγεμών)· οί άπόγονοί του κατέφυγαν άργότερον εις Κορσικήν. Οί κάτοικοι της πόλεως μετά τήν άλωσιν φεύγοντες τήν άτίμωσιν καί τά δεινά της δουλείας έσκορπίσθησαν όπως καί όπου ήδύναντο. Οί περισσότεροι έτράπησαν εις τά όρη καί τά φρούρια της ένδοχώρας Ματσούκαν, Σάνταν, Χαλδίαν όπου οί κάτοικοι καί αί φρουραί εξηκολούθουν νά άνθίστανται καί νά διατηρούν τήν έλευθερίαν των επί μακρόν, ώνομάσθη δέ διά τουτο, Ρωμανία, άλλοι δέ κατέφυγον διά θαλάσσης εις Ίβηρίαν, Γεωργίαν, Κριμαίαν, Μολδοβλαχίαν, Ρωμυλίαν, καί Ευρώπην καί οί υπόλοιποι διεσκορπίσθησαν εις τά πλησίον χωρία, όθεν ήδύναντο νά έχουσι τά προς τό ζήν. Η αντίστασις της ένδοχώρας δέν περιωρίζετο μόνον εις τήν άμυναν, ένίστε μετετρέπετο καί εις έπιθετικήν προς άνακτησιν των άπολεσθέντων. Μετά τήν άλωσιν αί φρουραί Ματσούκας, έπιτιθέντες κατά της Τραπεζούντος Παρασκευήν τινά καθ'ήν ώραν οί Τουρκοι εύρίσκοντο εις τά τζαμιά, άφώπλισαν τούς φρουρούς καί κατέλαβον τήν πόλιν, άλλ' άντεπιτεθέντες οί Τουρκοι έξεδίωξαν τούς ήμετέρους. Η όρεινή περιφέρεια καί μετά τήν ύποδούλωσιν διετήρει έσωτερικήν τινα αυτοδιοίκησιν, εκλέγουσα τούς προεστώτας καί έχουσα τό βάρος της δουλείας μάλλον άνώδυνον. Μετά τήν άλωσιν έδημιουργήθησαν δύο τάξεις: ή πρώτη περιελάμβανε τούς Τουρκους καί τούς έξισλαμισθέντας Έλληνας οίτινες έπίστευσαν ότι ήσαν οί κύριοι, οί δικαιούμενοι νά ζήσουν εις βάρος των άλλων. ή δευτέρα τάξις άπετελείτο από τά λείψανα του έλληνισμού πού είχε τήν προθυμίαν καί τήν τέχνην νά εργασθί νά συντηρήσει τήν πρώτην άνέτως·καί ειργάζετο υπό τήν πίεσιν, τήν άπειλήν, δίχως άμοιβήν, ξένοι προς πᾶσαν ανθρωπίνην απόλαυσιν, ειργάζετο καί έδημιούργει καί διά του ιδρώτος καί των δακρύων έσφυρηλάτει τήν αναγέννησιν. Πλησίον του τεχνίτου καί του εργάτου προσεκολλούντο μικρόν κατά μικρόν καί οί συγγενείς αυτού καί ούτω όλόγυρα εις τάς πόλεις, τούς λιμένας καί τά φρούρια ιδρύθησαν έλληνικοί συνοικισμοί από τούς όποιους οί κυρίαρχοι έλάμβανον τά άπαραίτητα έφόδια.

Συνεχίζεται

Η δίτομη έκδοση του «Γεροστάθη»
διατίθεται από την ΕΛΒ

Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας των Ελλήνων Πόντου

Abdul Hamit II - Αρμπτούλ Χαμίτ Β'
(Σουλτάνος 31.Αυγούστου 1876 έως 27 Απριλίου 1909)
Ο 34ος Οθωμανός σουλτάνος, ανήλθε στο θρόνο με παλατιανό πραξικόπημα. Μετά τις σφαγές που εξαπέλυσε κατά των Αρμενίων στα 1894 - 1896(με 300.000 θύματα) οι Ευρωπαίοι τον ονόμασαν Ερυθρό Σουλτάνο.

Talaat Pasha - Ταλαάτ Πασά
Πρωτοστάτησε στους διωγμούς των Ελλήνων της Θράκης και υπήρξε ο κύριος υποκινητής και οργανωτής των σφαγών των Ελλήνων και Αρμενίων στο διάστημα του πολέμου. Στις 15 Μαρτίου 1921 ο Αρμένιος Σογομόν Τεχλιριάν εκτέλεσε τον Ταλαάτ στο Βερολίνο.

Enver Pasha - Εμβέρ Πασά
Τούρκος στρατιωτικός, μέλος του νεοτουρκικού Κομιτάτου «Ένωση και Πρόοδος». Την ευθύνη για την πανωλεθρία που έπαθε την χρέωσε στους χριστιανούς στρατευσίμους, οι οποίοι μετέπειτα στρατολογήθηκαν στα τάγματα εργασίας.

Djemal Ahmet Pasha - Τζεμάλ Αχμέτ Πασά
Τούρκος στρατιωτικός και πολιτικός.. Από την θέση αυτή και με δικτατορικές εξουσίες διηύθυνε διωγμούς και εκτέλεσης κατά των αντιπάλων του. Στην συνέχεια έγινε υπουργός Δημοσίων Έργων και κατόπιν Ναυτικών. Εκτελέστηκε το καλοκαίρι του 1922 από Αρμένιο.

Marschall Otto Liman von Sanders - Όττο Καρλ Λίμαν φον Σάντερς
(Oberbefehlshaber der 5.Osmanischen Armee, Königlich-Preußischer General der Kavallerie)
Γερμανός στρατιωτικός (1855 - 1929) Το 1913 ανέλαβε την αναδιοργάνωση του τουρκικού στρατού μετά τις ήττες του στους Βαλκανικούς πολέμους. Ο Γερμανός αρχιστράτηγος Λίμαν φον Σάντερς εισηγήθηκε στους Τούρκους,την απομάκρυνση των Ελλήνων από τα παράλια, δήθεν για στρατιωτικούς λόγους, κατηγορώντας τους σαν πράκτορες της Αντάντ. Η Γερμανία του Κάιζερ είναι ο ηθικώς αυτουργός των εγκλημάτων κατά των εν Τουρκία χριστιανών και προ πάντων των Ελλήνων.

Mustafa Kemal - Μουσταφά Κεμάλ
Τούρκος στρατιωτικός και πολιτικός γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1881. Στις 19 Μαΐου του 1919, ο Κεμάλ αποβιβάζεται στη Σαμψούντα ξεκινώντας τον πόλεμο της Ανεξαρτησίας, περιφρονώντας την κυβέρνηση του Σουλτάνου. Από εδώ αρχίζει η δεύτερη και σκληρότερη φάση της Ποντιακής γενοκτονίας.

Ο Κεμάλ σχεδίασε και εκτέλεσε το πρώτο ολοκαύτωμα του 20ου αιώνα. Η λογική του ήταν παρόμοια με του Χίτλερ στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο - θρησκευτική και φυλετική κάθαρση. Αλλά, δυστυχώς για τα θύματα του, αυτό το ολοκαύτωμα ποτέ δεν συνέβη επίσημα. Η τουρκική κυβέρνηση αρνείται ότι έχει σκοτώσει έστω και έναν Χριστιανό, και αντίθετα ισχυρίζεται ότι απλά τους μετακίνησε. Και έτσι ένας άνδρας που έχει σκοτώσει εκατομμύρια θεωρείται ήρωας στον ίδιο κόσμο όπου αυτός που έχει σκοτώσει έναν θεωρείται εγκληματίας.

Topal Osman – Τοπάλ Όσμάν
Ο Κεμάλ συγκρότησε άτακτα σώματα (τσέτες) σε όλα τα διαμερίσματα του Πόντου. Τα άτακτα αυτά σώματα στρατολογούνταν κυρίως από τροφίμους των φυλακών, κοινωνικά αποβράσματα, απάνθρωπα, χωρίς ίχνος συνειδήσεως, υπό την αρχηγία του Τοπάλ Οσμάν. Σκληρός, αδίστακτος και ανάλγητος (αναίσθητος). Κατάγονταν από την Κερασούντα. Το τέρας αυτό υπήρξε κυριολεκτικά ο δήμιος των Ποντίων, ένας από τις σπάνιες εγκληματικές φυσιογνωμίες που κατακρεούργησε τους Έλληνες του Πόντου.

Αυτοί είναι οι πρωτεργάτες δολοφόνοι που επιδόθηκαν στη συστηματική εξόντωση των Ελληνικών πληθυσμών ανατολικά του Αιγαίου. Με ιδιαίτερα απάνθρωπο τρόπο εφάρμοσαν ένα προμελετημένο έγκλημα με σφαγές. Η 19η Μαΐου στην Τουρκία είναι εθνική γιορτή αλλά στην Ελλάδα είναι ημέρα πένθους και μνήμης. Η Διεθνοποίηση και η Διεθνής Αναγνώριση και Καταδίκη της Γενοκτονίας των Ελλήνων Ποντίων, από την Τουρκία, είναι χρέος και ηθική υποχρέωσή μας, προς τους χιλιάδες άταφους νεκρούς μας.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Χαϊβάν(ε) εγεννέθανε

Γράφει: ο Νίκος Τουμπουλίδης

Σε όλη την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας, αλλά και σε κάθε εποχή ξεχωριστά, μεγάλος υπήρξε πάντα και συνεχίζει ακόμη να είναι ο ρόλος των γειτόνων κάθε έθνους-κράτους. Με τον εξ ανατολών γείτονα μας, έχουμε μια μόνιμη και αναλλοίωτη διαχρονικά διαφορά. Εκείνος θέλει να επιβάλλεται με αριθμούς και συχνά με πολεμικά μέσα ενώ ο ελληνισμός με τη δύναμη του πνεύματος.

Με αυτή τη λογική στην άλλη πλευρά του Αιγαίου, παρά τα προβλήματα της χώρας, που όντως είναι πολλά, παρατηρείται αύξηση του πληθυσμού και μια υπέρμετρη ευτυχία και αισιοδοξία. Ας δούμε όμως αναλυτικά την κατάσταση της γείτονος χώρας με αριθμούς. Ο πληθυσμός της Τουρκίας ξεπερνά τα 80.000.000 με το 50,2 άνδρες και το 49,8% γυναίκες ενώ 21 πόλεις έχουν πληθυσμό πάνω από μισό εκατομμύριο και ρυθμό γεννήσεων 2,9%. Από σχετική έρευνα που έγινε από κρατική υπηρεσία της γείτονος ο Τουρκικός λαός δεν δίνει προτεραιότητα στην εργασία και το χρήμα. Είναι ευτυχής με την υγεία και την αγάπη, ενώ είναι ικανοποιημένος και από το κράτος, από τα δικαστήρια, την αστυνομία και την ασφάλεια. Σύμφωνα με την έρευνα για τα εισοδήματα και τις συνθήκες διαβίωσης στην Τουρκία, διαιρώντας το συνολικό διαθέσιμο εισόδημα με τον πληθυσμό της χώρας προκύπτει ότι το συνολικό μηνιαίο εισόδημα πέφτει στο ποσό των 1400 Τουρκικών Λιρών, δηλαδή περίπου 150 ευρώ το μήνα. Ναι, καλά διαβάσετε 150€ το μήνα.

Το ποσοστό ανεργίας είναι γύρω στο 10,2%, ενώ ο πληθωρισμός ανέβηκε περίπου στο 18,5% αλλά αυτό που είναι εντυπωσιακό είναι το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού τους: Αναλφάβητοι: 5% Δημοτικό: 28% Γυμνάσιο ή αντίστοιχο: 26% Λύκειο ή αντίστοιχο: 22% Ανώτατη εκπαίδευση: 11% Μεταπτυχιακό: 1% Διδακτορικό: 0%

Ενώ έτσι έχουν τα πράγματα στην Τουρκία πρέπει να αντιληφθούμε έγκαιρα ότι ένας αμόρφωτος και χωρίς αξίες γείτονας γίνεται συνεχώς πιο επικίνδυνος στα εθνικά μας ζητήματα και οίγουρα στο μέλλον μπορεί να αποβεί μοιραίο για την επιβίωση, την πορεία και την ανάπτυξη της χώρας και του λαού μας.

Το σπήλαιο Cal κοντά στην Τόνια

Το δεύτερο μεγαλύτερο σπήλαιο στην περιοχή της Τραπεζούντας ονομάζεται Cal και τελευταία προσελκύει την προσοχή των τουριστών παρά την πανδημία, με τους σταλακτίτες, τους σταλαγμίτες, τα ρυάκια, τους καταρράκτες και τις πανέμορφες λίμνες του.

Βρίσκεται στην περιοχή Düzköy (Τόνια), σε υψόμετρο 1.050 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και συμβάλλει ιδιαίτερα στον τοπικό τουρισμό.

Υπάρχουν ρέματα, καταρράκτες και λίμνες στο σπήλαιο, το οποίο έχει επενδυμένη διαδρομή από ανοξειδωτο χάλυβα δύο χιλιομέτρων. Πιστεύεται ότι το σπήλαιο Cal, όπου οι σταλακτίτες και οι σταλαγμίτες φτάνουν σε βάθος 1,5 μέτρων σε ορισμένα σημεία, είναι ιδιαίτερα ευεργετικό για άτομα που πάσχουν από άσθμα και δύσπνοια.

Το σπήλαιο χωρίζεται σε δύο πλευρές, 200 μέτρα μετά την είσοδό του. Έχει μια διαδρομή πεζοπορίας 150 μέτρων στην αριστερή της πλευρά και μια διαδρομή 400 μέτρων στη δεξιά πλευρά. Στην οροφή της σπηλιάς φαίνεται καθαρά μια μεγάλη ρωγμή ενώ τα άλλα μέρη του σπηλαιού δεν έχουν εξερευνηθεί μέχρι στιγμής. Το σπήλαιο εκτιμάται ότι έχει διαμορφωθεί σε πάνω από 8 εκατομμύρια χρόνια.

Ο αριθμός των επισκεπτών αυξάνεται σταδιακά κάθε χρόνο και τα τελευταία χρόνια το επισκέπονται κυρίως τουρίστες από τη Μέση Ανατολή. Στην περιοχή αυτή υπάρχουν όμως και επτά χωριά όπου εκτιμάται ότι 6.000 άτομα μιλούν τα rumca (ποντιακά) ενώ κάθε τελευταίο Παρασκευοσαββατοκύριακο του Ιουλίου γίνεται το αντάμωμα τους στο οροπέδιο του κατίρκαγια, που βρίσκεται πολύ κοντά. Καλό θα είναι να το βάζουμε και εμείς στους προορισμούς μας όταν επισκεπτόμεθα την "Πατρίδα".

Πασχαλινά έθιμα στον Πόντο

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Άρχιζε μια σειρά πυροβολισμών που αντιλαλούσαν στα γύρω φαράγγια. Μια μάχη κανονική με «τζερτζιφελέκια», στεφάνια δηλαδή από φουσέκια που έριχναν διαδοχικά, αλλά και ρουκέτες, που τις ονόμαζαν «τηλέγραφον». Συνηθιζόταν μάλιστα και στον Πόντο το φαινόμενο του ρουκετοπόλεμου, όταν δύο ενορίες ήταν σε μικρή απόσταση μεταξύ τους. Έπαιρναν οι δύο ομάδες την κατάλληλη θέση στα «κάστρα» ή αλλιώς στα «ταπία» και ξεκινούσε η μονομαχία. Κατασκεύαζαν και ξύλινα καράβια, γεμάτα από φουσέκια και τα άναβαν.

Έριχναν ακόμη και πυροτεχνήματα στον ουρανό, τα λεγόμενα «χαβά φουσέκια» ή «χαβανλία φουσέκια» και γινόταν, όπως χαρακτηριστικά έλεγαν, «Ανάστα ο Θεός». Έτσι, με το σοβαρό επιχείρημα της θρησκευτικής εορτής, η Λαμπρή μετατρεπόταν σε παλλαϊκή συγκέντρωση και εθνική γιορτή.

Κανείς δεν έφευγε πριν την απόλυση της Εκκλησίας, δηλαδή πριν από την αυγή. Στο τραπέζι, πριν το φαγητό, συνήθιζαν τη ρήση: «Ση Χριστού τ'όνομαν και ση διαβόλ' την σπιάς». Δεν έτρωγαν μαγειρίτσα, ούτε αρνί, άλλωστε δε συνήθιζαν να σφάζουν μικρά ζώα.

Το τραπέζι της Λαμπρής έμοιαζε με το χριστουγεννιάτικο: βραστή κότα, φούστορον (ομελέτα), κασέρι, παστουρμά (συνηθιζόταν στην Τραπεζούντα, μόνο τη Λαμπρή) και κρασί (τα Λαμπροήμερα δεν έπιναν συνήθως το τσίπουρο).

Ένα πολύ ενδιαφέρον έθιμο που διατηρείται ακόμη και σήμερα σε κάποιες περιοχές (κυρίως

από Ατάπαζαρληδες Πόντιους), είναι οι αυγομαχίες. Ιδιαίτερος ήταν ο τρόπος που προετοίμαζε ο καθένας τα αυγά με τα οποία θα διαγωνιστεί. Κάποιες φορές ζέσταινε τη μύτη του αυγού στη στάχτη, για να δυναμώσει ή τρυπούσαν το αυγό, το άδειαζαν και το γέμιζαν με πίσσα. Άλλες φορές χρησιμοποιούσε και αυγό «ταϊγάνας», δηλαδή φραγκόκοτας. Η αναμέτρηση κρατούσε τρεις μέρες και συνήθως ανακηρυσσόταν και επισήμως πρωταθλητής. Σε κάποιες περιοχές του Πόντου, συνέχιζαν τις αυγομαχίες και του Αγίου Γεωργίου, ανη Λαμπρή προηγείτο.

Μετά τη Διπλανάσταση, ξεκινούσαν οι επισκέψεις (παρέες-παρέες) στα σπίτια. Το τραπέζι ήταν στρωμένο για τον κάθε ενδεχόμενο επισκέπτη. Οι παρέες ξεκινούσαν από τα συγγενικά σπίτια, κατόπιν τα φιλικά και δεν παρέλειπαν και τους πονεμένους, τους πενθούντες.

Τα παιδιά, καλωσορίζοντας την Άνοιξη και καρτερώντας τη μετάβασή τους στα παρχάρια (βοσκότοπους), ξεκινούσαν τα παιχνίδια στη φύση με τα σπασμένα αυγά, το «κύλισμαν», τη «νίμε».

Όλοι, είχαν έναν ξεχωριστό λόγο χαράς:

Σα τρία Λαμπροήμερα τα τέρτια όλια ανασπάλκουν...

Αποθαμέν'πα χαίρουνταν, θ'άφτ'ν ατ'ς πολλά κερία...

αμαρτωλοί πα χαίρουνταν, θα πά'νε εσχωρίουν...

οι γεροντάδες χαίρουνταν, θα πά'νε κοινωνίζ'νε...

Αξιζει να σημειωθεί πως ένα όνειρο πολλών Ποντίων ήταν να γίνουν «χατζήδες», να περπατήσουν δηλαδή από τον Πόντο μέχρι τα Ιεροσόλυμα και να προσκυνήσουν τον Άγιο Τάφο. Πολλοί επέλεγαν να πραγματοποιήσουν αυτό το προσκύνημα τη Λαμπρή, ύστερα από πολύμηνη προετοιμασία, ευχέλαια, εξομολόγηση και ποικίλα έξοδα.

Πολλοί Πόντιοι γίνονταν «χατζήδες» και για το λόγο αυτό διατηρούν ακόμη πολλά ονόματα από την Αγία Γραφή (Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, Γεσθημανή, Μυροφόρα κ.ά.). Έτσι, τα τρία Λαμπροήμερα τα μαγαζιά των Ποντίων ήταν κλειστά. Αν αναλογιστεί κανείς ότι, ιδίως στην Τραπεζούντα, μεγάλο μέρος των εμπορικών καταστημάτων ήταν σε χέρια ελληνικά, όλη η πόλη βίωνε την αργία και την εορταστική ατμόσφαιρα της Λαμπρής. Ήταν άλλωστε πολύ συνηθισμένη και η ευχή «Χριστός Ανέστη-Αληθώς Ανέστη» και στα τουρκικά «Kristos dirildi-Gercekten dirildi».

Το «Χριστός Ανέστη» ακούστηκε για πρώτη φορά στον Πόντο εννέα περίπου δεκαετίες μετά την ανταλλαγή, Δεκαπενταύγουστο, όταν δόθηκε ειδική άδεια και επαναλειτούργησε η Παναγία Σουμελά. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, φανερά συγκινημένος, πήρε την πρωτοβουλία και έψαλλε: «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας...

19η Μαΐου, Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας

ΝΟΜΟΣ ΥΠ ΑΡΙΘ. 2193/1994

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Ορίζεται η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Άρθρο 2

Ο χαρακτήρας, το περιεχόμενο, ο φορέας και ο τρόπος οργάνωσης των εκδηλώσεων μνήμης καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων Ποντιακών σωματείων.

Άρθρο 3

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα 7 Μαρτίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα 8 Μαρτίου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΛΑΘΙ ΑΓΑΠΗΣ

MAZI markets
Τα δικά μας supermarket

MAZI market
συνεργασία με την
ΕΥΞΕΙΝΟ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΚΑΛΑΘΙ ΑΓΑΠΗΣ

Τα προϊόντα θα διατεθούν σε οικογένειες της πόλης μας στην Πρωτοβουλία για το παιδί και στο Κοινωνικό Παντοπωλείο

γιατί όλοι μαζί μπορούμε

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας σε συνεργασία με τα καταστήματα τροφίμων "MAZI MARKET" διοργάνωσαν για ακόμη μία φορά το «ΚΑΛΑΘΙ ΑΓΑΠΗΣ» λόγω του Πάσχα, και στήριξαν έμπρακτα τους συνανθρώπους μας και τους άπορους συμπολίτες μας.

Η αγάπη και η αλληλεγγύη, που οι καιροί απαιτούν, μας έδωσαν τη ευκαιρία να δώσουμε χαρά από το υστέρημα μας και λίγο χαμόγελο στους αναξιοπαθούντες συντοπίτες μας.

**ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ**

Παγκόσμια Ημέρα Πολιτισμού

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το Νοέμβριο του 2001 ανακήρυξε την 21η Μαΐου ως Παγκόσμια Ημέρα για την Πολιτισμική Διαφορετικότητα, τον Διάλογο και την Ανάπτυξη (World Day for Cultural Diversity for Dialogue and Development). Κάλεσε όλα τα κράτη-μέλη, τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να διοργανώσουν εκδηλώσεις, που θα διευρύνουν τη γνώση των λαών σχετικά με τον παγκόσμιο πολιτιστικό πλούτο και να ενθαρρύνουν μέσω της εκπαίδευσης και των μέσων μαζικής ενημέρωσης τη γνώση της αξίας της πολιτισμικής διαφορετικότητας.

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας συμπληρώνοντας 66 χρόνια δράσης στα πολιτιστικά δρώμενα συνεχίζει όλο και πιο δυναμικά τις δράσεις της με σκοπό τη διατήρηση και διάδοση της παράδοσης και της ιστορίας του Πόντου.